

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Љиљане Ивковић-Јовановић, Власте Јовановић, Јелене Боровац и мр Љубице Јеремић, чланова већа, у парници тужиоца Ј.Т. из Н.С., чији је пуномоћник К.М., против туженог ДП Н. из Н.С., чији је пуномоћник В.У., адвокат у Н.С. и умешача на страни туженог М.В. из Н.С., Ј.В. из Б.Ј. и Ћ.М. из Н.С., чији су пуномоћници Ј.К. и З.П., адвокати у Т., ради поништаја одлуке о додели станова, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду број Гж. 2047/2003 од 5. фебруара 2004. године, у седници одржаној 16. марта 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду број Гж. 2047/2003 од 5. фебруара 2004. године.

Образложење

Оспореним делом пресуде Окружног суда у Новом Саду број Гж. 2047/2003 од 5. фебруара 2004. године, жалба туженог одбијена је као неоснована и потврђена пресуда Општинског суда у Новом Саду број П. 2255/98 од 1. априла 2002. године, у усвајајућем делу тужбеног захтева, којим је поништена одлука Комисије за стамбене односе туженог од 17. и 22. децембра 1997. године и одлука управног одбора туженог број 368-48-41/98 од 18. марта 1998. године у делу којим је додељен у закуп на неодређено време стан под редним бројем 1, у површини од 35,99 м² у Н.С., Н.Б. у Улици ... број ..., стан број ..., на ... спрату улаз ..., те којом је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против наведеног дела пресуде другостепеног суда, ревизију је благовремено изјавио тужени, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијани део пресуде у смислу члана 386. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, стан солидарности у односу на који је усвојен тужбени захтев, а ближих ознака из изреке пресуде првостепеног суда, у усвајајућем делу тужбеног захтева, побјаним одлукама туженог је додељен у закуп на неодређено време умешачу Ј.В., чији се захтев за решавање стамбене потребе нашао на трећем месту ранг листе са укупно 275 бодова. Захтев тужиоца се на истој листи нашао на дванаестом месту, са укупно 190 бодова. Супруга тужиоца је била учесник истог конкурса, а њен се захтев нашао на задњем, 14 месту ранг листе, са укупно 125 бодова. Поред тога, утврђено је да је тужени са тужиоцем закључио уговор о закупу истог стана на одређено време, до правоснажности одлуке о додели овог стана у закуп. Ово је био разлог што тужени није тужиоцу признао ниједан бод по основу стамбене ситуације, налазећи да станује у одговарајућем стану. Тужиоцу нису признати бодови за здравствено стање супруге, која према лекарском уверењу, има хроничну крстобољу, хронично понављајуће обољење крста и великог седалног живца лево, избочење међупршљенске плочице између петог слабинског и првог крсног пршљена према назад и унутра, оштећење првог слабинског корена великог седалног живца са леве стране, што су дуготрајне и тешке хроничне болести, по карактеру прогресивне, склоне рецидивима и погоршањима, код којих лечење може да доведе само до смирења и побољшања стања, али је болест практично неизлечива, те представља трајну и тешку болест. Поред тога, тужиоцу нису признати бодови по основу бенефицираног стажа осигурања (15 за 12 месеци). Тужилац је умешачима, међу којима и В.Ј., оспоравао бодове по основу стамбене ситуације, али пошто му је предочено да су умешачи доставили документацију у прилог тврдње да не поседују никакву непокретну имовину како лично, тако ни чланови њихових породичног домаћинства, свој захтев је у овом делу повукао.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је побјаним делом пресуде усвојен тужбени захтев, уз разлоге које у целини прихвата и Врховни суд, па су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Тужиоцу су неоправдано ускрћени бодови по основу стамбене ситуације. Њему је тужени привремено доделио на кроишћење стан из предмета овог спора, међутим, тужилац није на овај начин имао трајно решено стамбено питање. Због тога је њему морало бити признато право на одређени број бодова за стамбену ситуацију, а по правилном опредељењу нижестепених судова то је 80 бодова као запосленом, између осталог, који станује у самачком смештају (члан 22. став 1. тачка 2. Правилника о решавању стамбених потреба туженог). Поред тога, тужилац има право на још пет бодова по основу здравственог стања супруге, која према налазу и мишљењу вештака болује од трајне и тешке болести (члан 22. тачка IV 2 горе наведеног правилника). Тужилац има право и на још 15 бодова по основу бенефицираног стажа осигурања, који су тужиоцу неоправдано ускрћени. Према одредби члана 22. тачка II горе наведеног Правилника туженог, прописано је право на бодове по основу радног стажа, који, по правилном

опредељењу нижестепених судова обухвата како ефективни стаж, тако и бенефицирани стаж, што је у складу и са одредбом члана 139. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Сл.гласник РС", бр. 27/92, 82/92, 53/93, 67/93, 48/94 и 12/96).

Полазећи од изложеног, правилним вредновањем свих критеријума из Правилника туженог, тужиоцу би припало право на укупно 290 бодова. Пошто умешач Ј.В. има право на 275 бодова, то би захтев тужиоца био на приоритетном месту ранг листе, због чега су правилно нижестепени судови поништили одлуку којом је стан солидарности додељен у закуп на неодређено време умешачу Ј.В..

Имајући речено у виду, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 393. ЗПП.

Председник већа

судија,

Слободан Дражић,с.р.